

På grund af vort daglige arbejde, som vi begge hver for sig mener har vigtige kvindesaglige aspekter, og som interesserer os levende, har hverken Annelise Vestergaard eller jeg haft nogen som helst mulighed for dagligt eller bare ugentligt at følge kontorets arbejde. Heri skal en af grundene til, at vi går søges.

Med det lidt der i mange år har været ofret på kontoret administrationsmæssigt, er det nødvendigt, at landsformanden og næstformanden er helt med i det mere administrative arbejde. Og vi har ikke tid til dette også.

Dette kan lyde hårdt, men er ikke ment hårdt, og det er navnlig ikke ment som kritik af hverken tidligere eller nuværende kontorpersonale. Vi har opdaget, hvor hårdt kontoret rent ud sagt pukler, hvordan de tager fridage og søndage og aftener i brug for at få det hele til at fungere.

Og hvorfor? Fordi vi - De og jeg og os allesammen - ikke har gjort os klart, at skal en forening som Dansk Kvindesamfund have den nødvendige slagkraft, må vi ofre helt anderledes summer på det rent administrative og kontormæssige, end vi hidtil har været villige til. Det er dette forhold, min kritik skal rettes imod. Jeg er - overalt i landet - blevet spurgt om, hvad pengene dog går til, og jeg har ikke altid kunnet give konkrete svar, udover at lønninger, porto og papir jo er stigende, men sandheden er, at vi ofrer alt, alt for lidt på dette meget væsentlige punkt i vor organisation. Vi burde have et regulært sekretariat af en helt anden størrelsesorden end det, vi i dag byder på, men vil vi betale?

Kan man forstå noget af det, der foregår på et kontor?

Tror ikke allesammen, at de er de eneste, der blot beder kontoret ordne en enkelt ting?

Jeg har - især af hensyn til mine efterfølgere - lyst til at understrege dette: Vi går i for små sko.

Vi ofrer for lidt på kvindesagen - på det arbejde, der er nødvendigt, hvis vi udadtil skal holde debatten om kvindesagen levende.

Inden jeg går over til min egentlige beretning, vil jeg bede forsamlingen om med mig at mindes nogle af dem, vi har mistet i året, der svandt.